

Շուշանիկ Կուրդիսյան

Ես տեսա նրան շատ օրեր անցած . . .

Ես տեսա նրան շատ օրեր անցած,
Ու կրծող ցավը սրտումս թաղած՝
Քննող հայացքով իրար նայեցինք
Աչքերով սատած
Սրտերով մեռած:

Չկար այն վիշտը, որ գիշեր ցերեկ
Կրծում էր սիրտս և արցունքները,
Որ երբեք ցամքեց իմ թաց աչերես,
Անցան այն օրեր,
Ու կորան անհետ:

Եվ գուցե մի օր մենք բախտի բերմամբ
Պատահենք իրար սառ հողի գրկում,
Ո՛չ կռիվ, կասկած, ո՛չ էլ դարդ սրտում
Աչքերս սատած,
Սրտերս մեռած:

1896